

[Indenrigsministeren.]

findes også noget, der er godt, og vi skal dog heller ikke bygge slum, når det drejer sig om sygehuse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Mobilitetsfremmende ydelser, bopælsbetingelser, nyuddannedes ret til dagpenge, pensionisters ret til arbejdsløshedsdagpenge m. v.).

(Lovforslaget (nr. 140) findes i tillæg A. sp. 3367, fremsættelsen i tidenden sp. 2249).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Normann Andersen: Med hensyn til lovforslag nr. 140 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring er jeg i den situation, at jeg kan udtrykke over for arbejdsministeren, at jeg er godt tilfreds med det foreliggende lovforslag med den række af mindre forslag, som det indeholder til fordel for en række mennesker. Det er ikke, fordi det berører så forfærdelig mange — der er i året 1971-72 ca. 8.000, der har benyttet sig af denne lovgivning — men for de mennesker er der ikke nogen tvivl om, at den har haft sin store betydning.

Lovforslaget indeholder bl. a. forbedringer af de såkaldt mobilitetsfremmende ydelser. Det er et spørgsmål, der har været drøftet på et tidligere tidspunkt i forbindelse med en lov fra 29. marts 1972, da folketinget

drøftede spørgsmålet om forhøjelse af dækningsprocenten, hvor det drejede sig om fastsættelsen af dagpengenes størrelse i forhold til den pågældendes sædvanlige indtægt. Man var dengang inde på, at forhøjelsen af dagpengesatsen måske kunne virke sådan, at der ikke kom den bevægelighed blandt arbejderne, som man eventuelt kunne ønske, og arbejdsministeren var da også indstillet på, at man skulle forsøge på at afhjælpe dette forhold.

Forbedringerne i lovforslaget går bl. a. ud på forhøjelse af tilskuddet til dobbelt husførelse; beløbet hæves fra 20 til 30 kr. Derudover er der en bedring af den almindelige rejsehjælp, og i visse tilfælde kan den også gives til ægtefællen, sådan at ægtefællen eventuelt, hvis der skal etableres ny bopæl, kan tage hen og se på bopælsforholdene, skoleforhold osv. og se, om de i det hele taget kan finde sig til rette på det nye sted, hvor de agter at bosætte sig.

Det er sådan efter den gamle lov, at hvis den pågældende skulle rejse frem og tilbage, så bliver der givet en månedlig hjemrejse. I lovforslaget er det foreslået, at en rejse kan finde sted en gang ugentligt. Det anser jeg også for noget absolut positivt; dette kan animere til, at der eventuelt kan ske en vis rokering i det øjeblik, der er brug for arbejdskraft i et område, sådan at man kan flytte derhen, uden at man lider noget direkte tab derved.

Hvis medlemmet ønsker at flytte, kan der ydes lån, som er rente- og afdragsfrit i 5 år, og som derefter forrentes og afdrages over 10 år. Man mener, at direkte lån er bedre end den gamle form, hvorefter der kunne gives garanti for eventuelle banklån, der i visse tilfælde viste sig at være lidt for hårde for de pågældende. Der kan selvfølgelig fra den stedlige kommune, hvor man flytter hen, gives garanti for boliglån, men den situation kan opstå, at den stedlige kommune siger nej, og så er det rart nok, at man har arbejdsformidlingskontoret at kunne komme tilbage til og få dette klaret af.

Der vil ligeledes ske en ændring af reg-